

Край лозитѣ нѣкой е преминалъ,
та имъ вързаль шарени гердани —
срѣдъ листата кривятъ се въ коприна
натежали гроздове отбрани.

Изъ горитѣ и полята наши
се разнасятъ пѣсни отъ кавали —

пастиритѣ на богата паша
сѣ тѣхъ стада безбройни сж подбрали.

Намъ земята плодна всичко дава,
но го дава за труда отплата
на ржцетѣ груби и корави,
гдето ровятъ день и ношь земята.

Георги Владимировъ

Козитѣ вече бѣха излѣзли на пжтя.
Панчо се затири въ кжщи и извади
отъ долапа желѣзния гребенѣ. После до-
гони козитѣ и ги покара къмъ хълма.

Сега той не вървѣше като други пжтъ
сѣ мушнати ржце въ джебове. Не сѣшаше
какъ пече слънцето. Не поглеждаше си-
нното небе и далечнитѣ планини. Той не
забелязваше дори обичната си козичка,
която, както винаги, вървѣше до него.

Панчо не снемаше очи отъ голѣмия
козелѣ Дългобрадка. Днесъ е решител-
ниятъ день. Днесъ трѣбваше да се види,
кой ще бжде това лѣто главниятъ козелѣ
— Панчовиятъ ли, или козелѣтъ на Кирча
Долнокрайчето.

Миналата година Панчо загуби. Победи
Кирчовиятъ козелѣ Криворожко. Цѣла
зима Долнокрайчето не остави на мира
Панча въ учинище. И на момчета, и на
момичета разправяше, че Криворожко
победилъ Дългобрадка.

Като излѣзе вѣнъ отъ село, Панчо
помами козела. Дългобрадко изправи
рога и се приближи. Панчо го хвана сѣ
две ржце за рогата, тропна сѣ кракъ и
викна:

— Ха-де! Покажи си силитѣ!

Козелѣтъ бѣше свикналъ сѣ тая игра.
Той тропна сѣ кракъ и наведе глава.
Следъ малко тѣй силно притисна своя
господаръ до сливата край пжтя, че тя се